

2021-09-08

HÖGSTA FÖRVALTNINGS-
DOMSTOLEN
Bered Enhet 1

Högsta Förvaltningsdomstolen

Datum: 2021-09-09
MÅLNR: 2143-21
AKTBIL: 6

Komplettering till begäran om prövningstillstånd

Yttrande avser:

Retroaktiv ersättning för ekonomiskt stöd till
skäliga kostnader för personlig assistans

Målsägare:

20130807-1388 Ella Jarwas

Ärendansvarig handläggare

Carin Carlberg

Utredande handläggare:

Jennie Halldén

Omsorgsnämnden inkommer med en komplettering till begäran om prövningstillstånd hos Högsta Förvaltningsdomstolen gällande retroaktiv ersättning för ekonomiskt stöd till skäliga kostnader för personlig assistans avseende Ella Jarwas 20130807-1388.

Omsorgsnämnden anser att det är av yttersta vikt för rättstillämpningen att prövningstillstånd meddelas för att få stöd i hur 11 a § LSS ska tillämpas.

Av 11 a § framgår det att den som är arbetsgivare eller uppdragsgivare SKA lämna in de uppgifter som framgår i paragrafen och hur dessa ska lämnas.

Omsorgsnämnden anser att det är anmärkningsvärt att både förvaltningsrätten och kammarrätten väljer att bortse från det lagkrav som framgår i 11 a § LSS, på de grunder som aktuellt assistansbolag anger.

Skälet att paragrafens betydelse ej gäller är för att det inte finns några sanktioner kopplade till sagda paragraf anser Omsorgsnämnden urholkar lagen, 11 a § LSS blir då betydelselös och den tolkning som tidigare instanser gjort kommer att få stora konsekvenser för kommunernas möjligheter till uppföljning och kontroll huruvida insatsen personlig assistans faktiskt har utförts. Det är därmed av ytterst vikt att klargöra hur denna paragraf ska tolkas vilket betyder att sakfrågan bör lyftas till HFD för att få en prejudicerande dom för vägledning.

Omsorgsnämnden vill också förtydliga att ett lagkrav alltid är av betydelse och att alla lagkrav inte alltid innebär en koppling till sanktioner. Om sakfrågan inte tas upp av HFD

kommer det som framgår i 11 a § LSS att stå oprövat avseende rättstillämpningen.

Omsorgsnämnden vill även påtala det som framgår i förvaltningslagen gällande myndighetens utredningsansvar.

I 23 § FVL framgår det att *"En myndighet ska se till att ett ärende blir utrett i den omfattning som dess beskaffenhet kräver. En enskild part som inleder ett ärende ska medverka genom att så långt som möjligt ge in den utredning som parten vill åberopa till stöd för sin framställning. Om det behövs ska myndigheten genom frågor och påpekanden verka för att parten förtydligar eller kompletterar framställningen."*

Det åligger därmed myndigheten att avgöra vad om krävs att sökande/företrädare behöver inkomma med för att kunna bedöma rätten till det ansökan gäller. Myndighetens bedömning/beslut grundar sig därmed på de uppgifter som inkommer och saknas underlag så har myndigheten rätt att avslå ansökan.

Omsorgsnämnden vill därmed framhålla att det är av yttersta vikt att sakfrågan lyfts till HFD för att klargöra hur 11 § a LSS ska tolkas utifrån att paragrafens betydelse tolkas att den ej gäller på grund av att det inte finns några sanktioner kopplade till sagda paragraf. Frågan är också hur kommuner ska kunna ta sitt ansvar och se att assistansen har utförts utifrån 11 § a LSS?

Ann Eriksson Nordqvist

Vice ordförande

Omsorgsnämnden utskott för enskilda ärenden